ఈ గాలిలో దెయ్యాలున్నాయి

దమయంతి

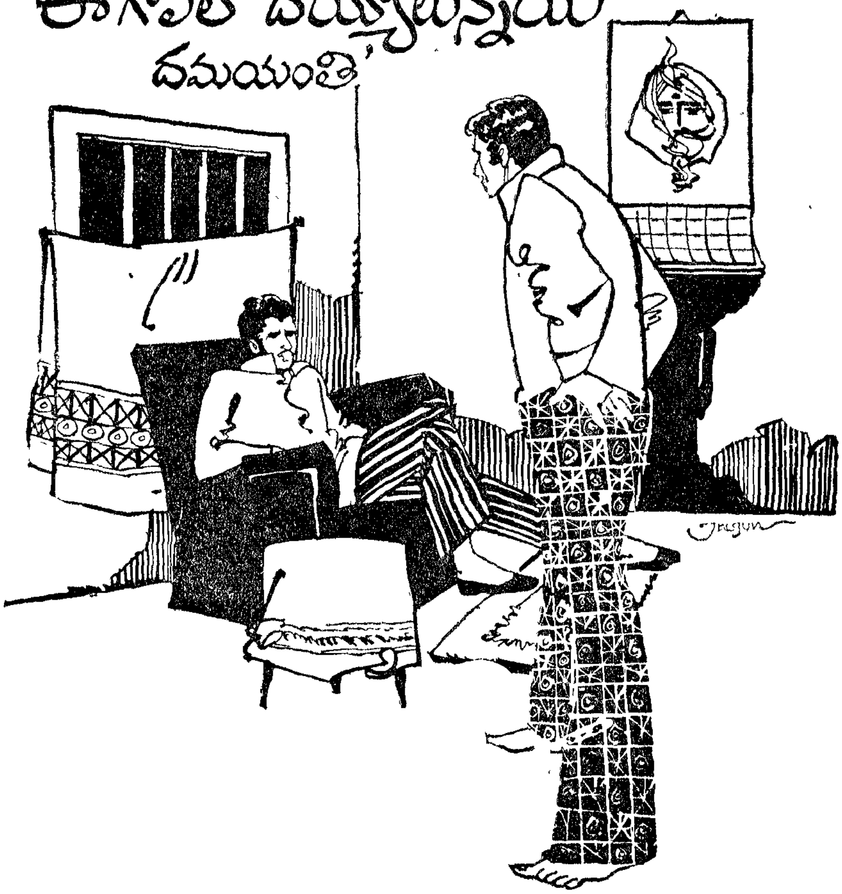

నేర పరిశోధక కథా రచయిత చిరంజీవి తలుపు తెరిచాడు. ఆ వ్యక్తి లోపలికి ప్రవేశిస్తూ, "నా పేరు శ్రావణకుమార్" అన్నాడు.

"రండి" లోపలికి దారితీస్తూ అన్నాడు చిరంజీవి,

"మీ ప్రకటన చూశాను" అన్నాడతను కుర్చీలో కూర్చోబోతూ.

"ఊఁ"

"మీరు చెప్పబోయే కథ వినాలని చాలా ఆసక్తిగా ఉంది."

"ఒక్క ఆసక్తి ఉంటే చాలదు" సిగరెట్ ముట్టిస్తూ అన్నాడు చిరంజీవి.

"అందుక్కావలసిన గుండె ధైర్యమూ ఉంది. విని తట్టుకోగలనన్న నమ్మకమూ నాకుంది" అన్నాడతను.

తలతిప్పి అతని ముఖంలోకి చూసాడు చిరంజీవి. తను చెప్పబోయేది వినడానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్టు కుర్చీలో ముందుకు వంగి కూర్చుని ఉన్నాడతను.

"మీ ప్రకటన వింతగా ఉంది. ఇటువంటి ప్రకటన చూడటం ఇదే మొదటిసారి. మీరు చెప్పబోయే కథ విని తీరాలనేవచ్చాను. అసలు ఈ రకం ప్రకటన చెయ్యటంలో మీ ఉద్దేశ్యం?" అడిగాడతను.

చిరంజీవి కుర్చీలో కదిలాడు. సిగరెట్ యాష్ ట్రేలో దులుపుతూ అన్నాడు.

"ఉద్దేశమంటూ ప్రత్యేకించి ఏమీలేదు. నా జీవితంలో జరిగింది ఇంకెవరికన్నా జరిగితే ఎంతమంది భరించి ఎదుర్కోగలరో తెలుసుకుందామని. అంతే."

"అంత భరించలేని విషయంగా మీరనుకొంటున్నారా?"

"అవును" అంటూ సూటిగా అతని ముఖంలోకి చూసాడు చిరంజీవి.

"ఎందుకంటే నేను చెప్పబోయేది మామూలు సినిమా కథ కాదు. ఎక్కడో ఏదో జరిగితే ఊహించి కల్పించి రాసినది అంతకంటే కాదు. నేను చెప్పబోయేది స్వయంగా నా అనుభవంలోది. ఇదే మరొకడి విషయంలో జరిగి వుంటే గ్యారంటీగా తక్షణ చచ్చిపుండేవాడు. లేదా ఆత్మహత్య చేసుకునైనా ఉండేవాడు. కాని నేను బ్రతికున్నాను. అందుకే నాలా ఎంతమంది బ్రతికి ఉండగలరో తెలుసుకుందామనిపించింది."

"చెప్పండి" అన్నాడతను వినడానికి సిద్ధమౌతూ.

"మీరు నిజంగా నేను చెప్పబోయేది వినదల్చుకున్నారా?"

నవ్వాడు శ్రావణ కుమార్.

"అందుకేగదా వచ్చింది. మీరు ఏం చెప్పినా వినడానికి సిద్ధమే."

"అయితే సరే." కుర్చీలోంచి లేచాడు చిరంజీవి. "ఇక్కడ కాదు లోపల కూర్చుందాం."

మరో గదిలోకి దారి తీసాడు చిరంజీవి. శ్రావణకుమార్ అనుసరించాడు.

ఆ గదిలో అందమైన కార్పెట్ పరిచి ఉంది. కార్పెట్ కి చుట్టూ నాలుగు ప్రక్కలా సోఫాలున్నాయి. మధ్యలో టీపాయ్ మీద చక్కని గ్లాస్ తో చేసిన యాష్ ట్రే ఉంది. ఒక పక్కగా రాక్ లో ఏవేవో ఇంగ్లీషు, తెలుగు పుస్తకాలు, మరోపక్క టేబులూ. దాని ముందొక రోజ్ వుడ్ కుర్చీ ఉన్నాయి, గది చాలా నీట్ గా ఉంది.

కిటికీ కర్టెన్ తొలగించాడు చిరంజీవి.

"కూర్చోండి" అన్నాడు తనూ ఒక సోఫాలో కూర్చుంటూ.

కిటికీలోంచి చూస్తే ఆ ఇంటికి కాస్త దూరంగా రైలుపట్టాలూ, వాటి కానుకొని హుసేన్ సాగర్ చెరువు, దూరంగా టాంక్ బండ్ మీద వరుసగా పరుగెత్తే వాహనాలూ కనబడుతున్నై.

"మొదలు పెడతారా?" అడిగాడు శ్రావణకుమార్.

"ఒక్కనిముషం. డిక్లరేషన్ తెచ్చారా?"

"ఓ సారీ. కథ వినాలన్న కుతూహలంలో ఆ విషయం మర్చిపోయాను. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఇప్పుడే రాసిస్తాను."

తెల్లకాగితం, పెన్నూ, అందించాడు చిరంజీవి.

కాగితానికి మధ్యగా ఒక పేరాలో రాసి చిరంజీవి చేతికిచ్చాడు.

చిరంజీవి ఆ కాగితాన్ని అందుకుని చూసాడు.

'నేను నా పరిపూర్ణాంగీకారంతో చిరంజీవిగారు చెప్పబోయే కథని వినడానికి ఇష్టపడుతున్నాను. ఇందు మూలంగా, ఆ తర్వాత జరిగే పరిణామాలకిగానీ, మనో వైకల్యానికి గానీ, లేదా మరణానికి గానీ ఎవరూ ఎటువంటి బాధ్యులూ కారు. ఇది నా స్వాంగీకారంతో చేస్తున్నపని — శ్రావణ కుమార్.'

"రైట్"

కాగితాన్ని మడిచి డ్రాయర్‌లో పెట్టివచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాడు చిరంజీవి.

"అయామ్ రెడీ" అన్నాడు శ్రావణ కుమార్.

శ్రావణకుమార్ ఆసక్తిగా వింటున్నాడు.

కథ చెబుతూ అప్పుడప్పుడూ తల తిప్పి శ్రావణకుమార్ ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు చిరంజీవి.

శ్రావణకుమార్ ముఖంలో రంగులు మారడం గమనించాడు చిరంజీవి.

చెప్పడం ఆపాడు.

"కారీ ఆన్" అన్నాడు శ్రావణకుమార్.

చిరంజీవి తిరిగి మొదలు పెట్టాడు. దాదాపు పూర్తికావచ్చింది. కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తూ చెబుతున్నవాడల్లా ఆగి ఒక్కసారి శ్రావణకుమార్ వంక చూసాడు.

అతను సోఫాలో వెనక్కి ఆనుకుని ఉన్నాడు. కాళ్ళు దూరంగా జార్చి నిద్రావస్థలో ఉన్నట్టుగా ఉన్నాడు.

"ఆపనా ?" అడిగాడు చిరంజీవి.

"నో. నో" కంటిన్యూ చెయ్యమన్నట్టుగా సైగచేసాడు తను.

చిరంజీవి కథ చెప్పడం పూర్తిచేసి ఇటు తిరిగాడు. శ్రావణకుమార్ కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి. ముఖమంతా చెమట దట్టంగా పట్టింది. లేచి దగ్గరగా వచ్చి కుదిపి చూసాడు చిరంజీవి.

శ్రావణకుమార్ స్పృహలో లేదు !

* * *

పదిరోజుల తర్వాత వచ్చిన మధుమూర్తీ, ఆ తర్వాత వాసుదేవరావూ అటు తర్వాత రత్నప్రసాదూ అంతా శ్రావణకుమార్ మార్గాన్నే ఎన్నుకున్నారు..

చిరంజీవి ఇంటి కాలింగ్‌బెల్ మ్రోగింది.

"కమిన్" అన్నాడు.

తలుపు తోసుకుని లోపలికి వచ్చిన అమ్మాయిని చూసాడు చిరంజీవి. వయసు ఇరవైకి పైగా ఉండొచ్చు. చూసినవెంటనే ఆమెలో అందంకన్నా ఆకర్షణ పాలెక్కువని గ్రహించాడు చిరంజీవి.

"చిరంజీవిగారు మీరే అనుకుంటాను.."

ఆమె చుట్టూ పరికించి చూస్తూ అడిగింది.

"నేనే. రండి" అన్నాడు.

ఆమె బాగ్ ఓపెన్‌చేసి చిన్న పేపర్ కటింగ్ బయటికి తీసింది.

ప్రకటన : నేను చెప్పే ఒక కథని పూర్తిగా వినేవాళ్ళు కావాలి. కథ పూర్తిగా విన్నవాళ్ళకి ఆ తర్వాత వెంటనే పదివేల రూపాయల నగదు బహుమానం ఇవ్వబడుతుంది. అయితే ఇందుకు గుండెధైర్యం, ఆత్మ నిబ్బరం అవసరం. షరతులని అంగీకరించే పక్షంలో ఈ క్రింది అడ్రసుని సంప్రతించగలరు.' కుడిపక్క కిందగా అడ్రసు ఉంది.

పేపర్ కటింగ్ చేతిలోకి తీసుకుని చూసి అందామ్మాయి.

"ఈ ప్రకటన ..."

చిరంజీవి అందుకున్నాడు.

"అవును. నేనే చేసాను. మీరు కథ వినడానికి వచ్చారా ?"

"అవును. ఏం ?" అతని కంఠంలో ఏదో మార్పుని గమనించి అడిగింది.

లేతగా సుకుమారంగా కనిపించే ఆ పిల్ల తను చెప్పబోయే కథ విని తట్టుకోగలదా అని ఆలోచిస్తున్నాడు చిరంజీవి.

"ఏదో ఆలోచిస్తున్నారు. ఆడవాళ్ళకి చెప్పడానికి అభ్యంతరమా ?" అడిగిందామ్మాయి సన్నగా నవ్వుతూ.

"అదేంకాదు. మీ పేరు ?"

"సమీర" అన్నదామె.

బాగుంది. చాలా రేర్‌నేమ్. కాని కథ చెప్పబోయేముందు ఒక్కమాట. ఆ కథ విని భరించగల శక్తి మీకు ఉండాలి. అందుకు చాలా మనోబలం కావాలి. ఇంతకు ముందు నేను చెప్పే కథ విని చాలామంది పారిపోయారు. ఓ మనిషి గుండె పగిలి చచ్చిపోయాడు కూడాను" అన్నాడు.

"చచ్చిపోయాడా ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సమీర.

"అంత భయంకరమైనదా ఆ కథ ?"

"అవునో కాదో నేను చెప్పలేను. కానీ అదిమాత్రం నా జీవితంలో జరిగింది.

"ఫరవాలేదు. ఆ కథ విన్నతర్వాత నేను బ్రతికి ఉండగలనన్న విశ్వాసం కూడా నాకుంది. కథ వింటాను. విని మీరిచ్చే పదివేల రూపాయలూ గెలుచుకునే వెళ్తాను."

"తొందర పడకండి. మీ జీవితాన్ని చేతులారా పోగొట్టుకుంటారేమో. ఆలోచించండి. ఇంటికివెళ్ళి తీరిగ్గా ఆలోచించుకుని తట్టుకోగలననుకొంటే రేపు రండి చెబుతాను."

చూస్తూ చూస్తూ ఆ అమ్మాయి బలిచెయ్యడం ఇష్టంలేక పోయిందిని చిరంజీవికి.

ఆమె చిన్నగా నవ్వి.

"కథ చెప్పడానికి మీరెందుకింత వెనకాడుతున్నారో నా కర్థంకావడంలేదు. నా జీవితం

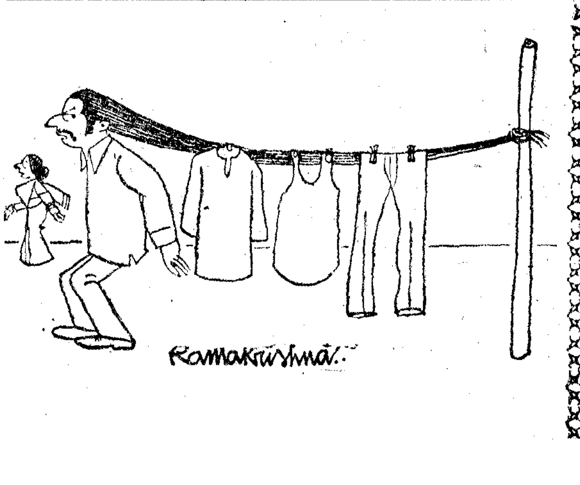

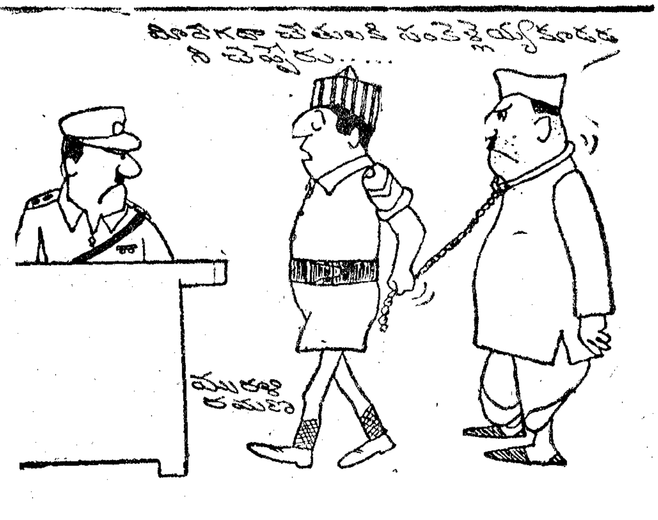

మీకు తెలుసా ?!

అహమ్మదాబాద్‌లో అక్టోబరు ఆఖరి వారంలో జరిగిన జాతీయ ఈతపోటీలలో మనవాళ్ళు కొన్నికొత్త జాతీయ రికార్డులను నెలకొల్పారు.

మహారాష్ట్రకు చెందిన మహిళ స్మితాదేశాయ్ మూడు కొత్త జాతీయ రికార్డులను నెలకొల్పారు. అవి యివి :

(1) 200 మీటర్ల దూరాన్ని ఫ్రీస్టయిల్ పోటీలో 2 నిముషాల 33.2 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(2) 400 మీటర్ల దూరాన్ని ఫ్రీస్టయిల్ పోటీలో 5 నిమిషాల 27.3 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(3) 100 మీటర్ల బటర్‌ఫ్లై పోటీలో 1 నిమిషము 16.3 సెకన్లలో ఈది ఆమె కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

ఇవికాక ఈ క్రింది కొత్త జాతీయ రికార్డులు కూడా నెలకొల్పబడ్డాయి.

(1) అనిల్‌గంజా (రాజస్థాన్) పురుషుల 400 మీటర్ల ఫ్రీస్టయిల్ పోటీలో 4 నిమిషాల39.7 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(2). సేతాయ్ పుర్కాయిత్ (రైల్వే) పురుషుల 100 మీటర్ల బటర్‌ఫ్లై పోటీలో 1 నిమిషము 3.6 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(3) యిన్‌చిన్‌షిన్ (రైల్వే) పురుషుల 200 మీటర్ల బటర్‌ఫ్లై పోటీలో 2 నిమిషాల 28 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(4) మృదులాశాస్త్రి (మహారాష్ట్ర) మహిళల 200 మీటర్ల బ్రెస్ట్ స్ట్రోక్ పోటీలో 3 నిమిషాల 16.6 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(5) మొహిందర్‌సింగ్ రాణ (ఢిల్లీ) పురుషుల 200 మీటర్ల ఫ్రీస్టయిల్ పోటీలో 2 నిమిషాల 10 సెకన్లలో ఈది కొత్తరికార్డు స్థాపించారు.

(6) జి. యస్. నాయర్, వి. సి. జాన్, ప్రభాకరన్,సి. పి. కుంజు(సర్వీసెస్)పురుషుల 4×100 మీటర్ల ఫ్రీస్టయిల్ రిలే పోటీలో 3 నిమిషాల 56.8 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(7) అసిన్‌దాస్, ఎం. హాల్దా, పుర్కాయిత్, ఎస్. సహ (రైల్వేస్) పురుషుల 4×100 మీటర్ల మిడ్లే రిలే పోటీలో 4 నిమిషాల 32.6 సెకన్లలో ఈది కొత్త రికార్డు స్థాపించారు.

(8) స్మితాదేశాయ్, మృదులాశాస్త్రి, సెఫలీబక్షి షర్మిలాబక్షి (మహారాష్ట్ర) మహిళల 4×100 మీటర్ల ఫ్రీస్టయిల్ రిలే పోటీలో 4 నిమిషాల56.4 సెకన్లలో ఈది కొత్తరికార్డు స్థాపించారు.

(సేకరణ : జాస్తి దినకర ప్రసాదరావు).

ఇంతకంటే నాశనం ఏం కాదు. ఒకవేళ నేను చచ్చిపోయినా ఒక ప్రఖ్యాత క్రైం రచయిత చేతిలో ఓడిపోయానన్న తృప్తి మిగులుతుంది. చచ్చిపోవడానికి నేను భయ పడను'' అంది.

ఆమె మాటలకి ఆశ్చర్యపోయాడు చిరంజీవి

''మీరేదో నిరాశగా మాట్లాడుతున్నట్లున్నారు. ఇంత చిన్న వయసులో ఎందుకంత వైరాగ్యం ? మీ ప్రాణం విలువ పదివేలా?'' అన్నాడు.

''కాదు. ఎవరెవరు ఎంతెంత అనుకుని నాకిచ్చి నన్ను వాడుకుని వెళ్ళారో అంత. నా ఖరీదు నాకే తెలీదు.''

''అంటే ?''

'ఏంలేదు. చెడిపోయిన మనిషికి విలువ చెప్పమంటే ఎవరు చెప్పగలరు ? మీరిచ్చే పదివేలు పెట్టి స్వేచ్ఛను కొనుక్కొని ఎగిరి పోవాలని నా ప్రయత్నం. అంతే.''

కథ చెప్పి ఆమెని చంపడమా లేక చెప్ప కుండా బ్రతికించి చంపడమాఅన్న సందిగ్ధావస్థలో పడ్డాడు చిరంజీవి.

''ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు ? కథ చెప్పడమా మానెయ్యడమా అనా ?'' అతని ఆలోచనలు పసిగట్టింది వనిత.

''మీరు గట్టిగా విని తీరాలంటే చెబుతాను. నాకేం అభ్యంతరం లేదు.'' అన్నాడు.

''అయితే మొదలు పెట్టండి'' అంది.

చిరంజీవి ఆమెచేత డిక్లరేషన్ రాయించు కున్నాడు.

కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. సగం వరకు చాలా నిబ్బరంగా ఆసక్తిగా వింది. కథ పూర్తి అవుతుండగా చావు కేక పెట్టి సోఫాలో ఒక పక్కకి వాలిపోయింది.

చిరంజీవి కంగారుగా లేచాడు. ఆమె నిలువునా వణికిపోతోంది. ఒళ్లంతా చెమట పట్టింది. ఊపిరి ఆడనట్లుగా కొట్టుకుంటోంది. గ్లాసులో నీళ్ళు ఆమె ముఖాన చిలకరించి గ్లాసు నోటికందించాడు. ఆమె బలవంతంగా రెండు గుటకలు వేసింది.

''నేను ముందే చెబితే విన్లేదు ...'' చిరంజీవి బాధగా అన్నాడు.

ఆమె శుష్క మందహాసం చేసింది. ఏదో మాట్లాడబోయి నోరు విప్పి మాట రాక అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఆ తర్వాత కాస్సేపటికే ఆమె మెడ వాల్చేసింది!

అలా పడిఉన్న ఆమెని చూస్తుంటే చిరంజీవి మనసుఎలాగోఅయింది. చేత్తోఆమె ముఖం, చేతులు నిమిరాడు, వంగి మూతలు పడిన ఆమె కళ్లపైన సున్నితంగా ముద్దు పెట్టుకొని ఆ గదిలోంచి బయటికి నడిచాడు !

* * *

ఇది జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత ఒక రోజు చిరంజీవి తన గదిలో టేబుల్‌ముందు కూర్చుని రాసుకొంటున్నాడు. అప్పటికిరాత్రి తొమ్మిది గంటలు కావస్తోంది. తలుపు చప్పుడైంది. లేచివెళ్ళి తలుపు తీశాడు. అతన్ని తోసుకుంటూ ఒక వ్యక్తి లోపలికి ప్రవేశించాడు. మనిషి మంచి వయసులో ఉన్నాడు. వయసు ముప్ఫై అయిదు ఉండొచ్చు. లోపలికి వచ్చి

''మిస్టర్ చిరంజీవీ, గ్లాడ్ టు సీయూ'' అన్నాడు. ఆటు తర్వాత చెయ్యి ముందుకి చాచి కరచాలనం చేసాడు.

''ఐ యామ్ శాంతి భూషణ్'' అన్నాడతను కలుపుగోరుతనంగా.

''ప్లీజ్ బి సీటెడ్''

''థ్యాంక్యూ.'' వచ్చినపని చెప్పాడతను.

''మీ కథ వినాలని చాలా ఆసక్తి ఉంది'' అన్నాడు.

''మిస్టర్ శాంతిభూషణ్...''

ఏమిటన్నట్లుగా చూసాడా వ్యక్తి.

''మీరు చూపిస్తున్న ఉత్సాహానికి చాల సంతోషంగా ఉంది. కాని నిజం చెప్పడం నా ధర్మం. ఇంతకు ముందు నేను చెప్పిన కథ విన్నవాళ్ళు భయపడి జీవితాలనుంచి పారిపోయారు. ఎదుర్కోవలసిన పరిస్థితిని ముందే చెబుతున్నాను. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం.''

శాంతి భూషణ్ తమాషాగా నవ్వాడు;

''మీరు వింతగా మాట్లాడుతున్నారు. రమ్మని పిలిచి పిరికిమందు పొయ్యడం ఏమీ బాగోలేదు. మీరు కథ చెప్పండి. ఆ తర్వాత ఏం జరుగుతుందో మీ కళ్లతో స్వయంగా చూద్దురుగాని. మీరూహించినట్లుగా నేనేమీ

అయిపోను. హాయిగా కథవిని దాన్ని తలచుకొని నవ్వుకొంటూ చక్కగా ఇంటికి వెళతాను. అఫ్‌కోర్స్ మీ దగ్గర్నుంచి పదివేలూ వసూలు చేసే అనుకోండి.''

''అయితే కథ వింటానంటారు'' అడిగాడు చిరంజీవి

''తప్పకుండా. మీకింకా సందేహమైతే ఒక సంగతి చెబుతాను.''

''ఏమిటి ?''

''నేను మొదటినుంచీ చాలా ధైర్యస్తుడ్నే. ఇలాంటి ఛాలెంజీల నెదుర్కొని సాహసం చెయ్యడం అంటే నా కిష్టం. ఎడ్వంచర్ లేని లైఫేం లైఫ్ చెప్పండి?

ఒకసారిలాగే ఏం జరిగిందంటే-అప్పుడు నేను ఒంటరిగా ఉండేవాడిని. తిరిగి తిరిగి ఎప్పుడో రాత్రి పదింటికి ఇంటికి చేరడం అలవాటు. నాకు ఓ అమ్మాయితో స్నేహం అయ్యింది. ఎప్పుడు ఎలా జరిగిందో సరిగా గుర్తులేదు కాని ఆమెతో గడిపిన ప్రతి క్షణం నాకిప్పటికీ బాగా జ్ఞాపకం. నా కెప్పుడు ఇంటికి తిరిగి వస్తుండగా రాత్రుళ్లే కనిపించేది. ఆమెతో నేను గడిపిన క్షణాలు చాలా మధురమైనవి. నేనెప్పటికీ మరిచిపోలేనివి.''

శాంతిభూషణ్ ఒక్కక్షణం ఆగాడు.

''హఠాత్తుగా ఆమె కనిపించడం మానేసింది. నేను దాదాపు పిచ్చివాణ్ణ

నెలకు రు.500 సంపాదించండి
ఫొటోగ్రఫీ టీచర్ రు. 5, ఎలెక్ట్రిక్ గైడు రు. 10, వివాహజీవితం 100 బొమ్మలతో రు. 6, టైలరింగు మరియు కట్టింగు రు. 6, డ్రాయింగ్ & పెయింటింగు రు. 8, మెడికల్ సెక్సు గైడు 88 బొమ్మలతో రు. 8, 350 ఎంబ్రాయిడరి డిజైన్స్ రు. 8, ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో గైడు రు. 5, హిందీ స్వబోధిని రు. 5, సబ్బు తయారీ రు. 5, ఒక్కొక్కటి పోస్టేజి రు. 1—50
ILFA BOOK DEPOT
25 Aligarh

74 సం.గా అఖండ ఖ్యాతిగాంచిన
నారసింహాలేహ్యం
రిజిష్టర్డు ట్రేడ్ మార్కు
అన్ని రకములైన (ముఖ్యముగా పురుషుల) బలహీనతలను పోగొట్టి రక్త వృద్ధిని, పుష్టిని కలిగించు వాజీకరము.
1 డబ్బా రు. 7—25 పోస్టేజి ప్రత్యేకము.
పి. శి. ఏ. అండ్ కో.,
పెరిదేపి 523273 [ప్రకాశం జిల్లా]
క్యాటలాగు ఉచితము : కోరినవారికి ఏజన్సీలు ఇవ్వబడును.

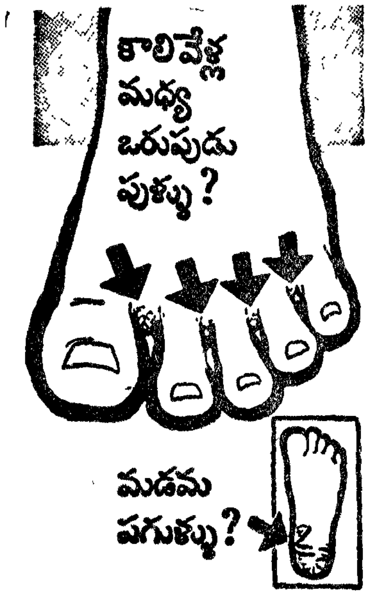

లిచెన్‌సా
వాడండి

ఈగాలిలో దెయ్యాలున్నాయి

య్యాను. ఆ తర్వాత నా స్నేహితులు చెప్పారు. నేను చెప్పిన ఆమె మనిషి కాదని ఎప్పుడో చనిపోయిందని ఆ అమ్మాయి ఆ ఇంటిగల వాళ్ళ పిల్లనీను. ఆమె మనిషి కాదు. నా కిప్పటికీ అనిపిస్తుంది తాను స్వయంగా అనుభవించిన స్త్రీ మనిషికాదూ, దెయ్యం అని తెలిస్తే కనీసం తర్వాత ఆమెతోటి అనుభవాన్ని ఊహించుకున్నైనా మరొకడెవడైనా అయితే గుండె ఆగి చచ్చి ఉండేవాడు. కాని నేను ఈ రోజుకీ ఆమె జ్ఞాపకాల్ని నెమరేసుకొంటూ ఉంటాను."

అతను చెప్పడం ముగించి చిరంజీవి ముఖంలోకి చూసాడు.

"ఓ. కె. కథ చెబుతాను."

చిరంజీవి లేచివెళ్ళి సిగరెట్ ప్యాకెట్ తెచ్చుకుని అతనికి ఆఫర్‌చేసాడు.

"థాంక్స్. నాకు సిగరెట్ అలవాటు లేదు. దయచేసి మీరూ కాల్చకండి. నాకు ఆ వాసనే గిట్టదు" అన్నాడు శాంతి భూషణ్

ఫార్మాలిటీస్ పూర్తిచేసి చిరంజీవి కథ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

శాంతిభూషణ్ టేబుల్ ముందున్న నల్లని రోజ్‌ఉడ్ కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

కథ చెబుతూ అతనివంక చూసాడు చిరంజీవి. చాలా ఉత్సాహంగా వింటున్నాడు. అతని కళ్లల్లో మెరుపు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. సగంచెప్పి ఆగాడు చిరంజీవి. కథ మంచి పట్టులో ఉండగా అలా మధ్యలో ఆపడం నచ్చక...

"ఆగారేం?" అడిగాడు శాంతిభూషణ్. అతని ముఖంలో ఆత్రత తప్పమరో భావం కనిపించలేదు చిరంజీవికి.

తిరిగి చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

శాంతిభూషణ్ వింటున్నాడు.

పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ రైలు పట్టాల మీదనుంచి వెళ్ళిపోయింది. చిరంజీవి ఆగి మళ్ళీ కొనసాగించాడు. మూడు వంతులు పూర్తిచేసి పక్కకు చూసాడు చిరంజీవి.

శాంతిభూషణ్ కుర్చీలో నిశ్చలంగా కూర్చుని వింటున్నాడు. అతని కళ్లు తదేకంగా తననే చూస్తుండడం గమనించాడు. అలా అతన్ని చూస్తూనే కథ చెప్పడం పూర్తి చేసాడు చిరంజీవి.

"ఎలా వుంది?" అడిగాడు చిరంజీవి.

"ఇది మీ జీవితంలో జరిగిన సంఘటన అన్నారు కదూ?"

"అవును."

"వెల్ మిస్టర్ చిరంజీవి నేనే గెలిచాను" కుర్చీలోంచి లేస్తూ అన్నాడు శాంతిభూషణ్.

"ఒప్పుకుంటాను మీ ధైర్యానికి అభినందిస్తున్నాను" నవ్వుతూ అన్నాడు చిరంజీవి,

"అగ్రిమెంటు ప్రకారం పదివేలూ మీ కిప్పుడే ఇస్తాను" లోపలికి వెళ్ళబోయాడు.

"ఆగండి" అన్నాడు శాంతిభూషణ్.

"ఎందుకు?" అన్నట్టుగా చూసేడు చిరంజీవి.

"మీ కింత కంటే అద్భుతాన్ని నేను చెబుతాను. చూపిస్తాను. దీన్ని మీరు తట్టుకుంటే, మీ పదివేలు పదిలెయ్యటమే కాదు మీకు లక్షరూపాయ లిస్తాను" అన్నాడు శాంతిభూషణ్.

చిరంజీవి నొసలు చిట్లించాడు.

"నేను నేర పరిశోధక కథకుడ్ని నన్ను మీరు అదిరించలేరు."

"అయితే షరతు కంగీకరించినట్టేనా?"

"ఆఁ"

"ఇంతసేపూ మీ కథ విన్న నేను మనిషినే మీరు నమ్ముతున్నారా!" శాంతి భూషణ్ నవ్వుతూ అడిగేడు.

చిరంజీవి పరిహాసంగా నవ్వాడు.

"మిమ్మల్ని నే నిదివరలో చూసేను, మీరు జర్నలిస్ట్ కనుకనే నేను చెప్పిన కథ వినగలిగారు."

"నిజమే. కాని నేను చచ్చిపోయి మూడు రోజులైంది. ఆ వార్త ఈరోజు పేపర్లో కూడా వచ్చింది."

— చిరంజీవి పకపక నవ్వేడు.

"బాగుంది కథ!" అన్నాడు.

"కథ కాదు నిజమే. నువ్వు దెయ్యాల గురించి కల్పించి రాయక్కర్లేదు. ఈగాలిలో దెయ్యాలున్నాయి" అన్నాడు శాంతి భూషణ్.

చిరంజీవి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ఎదురుగా శాంతిభూషణ్ లేదు. చిరంజీవి చూస్తుండగానే శాంతిభూషణ్ అదృశ్యమైపోయాడు. బల్లమీదున్న న్యూస్ పేపర్ చూశాడు ఆ వార్త కనపడ్డది.

అంతే! చిరంజీవికి స్పృహ తప్పింది.